

Zamyslenia na týždeň po Nedeli po Deviatniku
Nedeľa 31. januára 2016 – Nedeľa po Deviatniku

Text: Ez 2, 1 – 3, 3

¹Ten mi riekol: Človeče, postav sa na nohy. Chcem s tebou hovoriť. ²Keď hovoril so mnou, vstúpil do mňa Duch, postavil ma na nohy a ja som počúval Toho, ktorý hovoril so mnou. ³Riekol mi: Človeče, posielam ťa k Izraelcom, k odbojnému národu, ktorý sa vzbúril proti mne. Oni ako aj ich otcovia odpadli odo mňa až do tohto dňa. ⁴Synovia majú drzú tvár a zatvrdnuté srdce. K nim ťa posielam. Povedz im: Takto vraví Pán, Hospodin! ⁵A oni - či už poslúchnu, a či odmietnu, lebo sú domom vzdoru - poznajú, že bol medzi nimi prorok. ⁶Ty však, človeče, neboj sa ich ani ich rečí. Neboj sa, keby ťa hoci aj bodliaky a trne obklopovali a keby si sedel aj na škorpiónoch. Neboj sa ich rečí, ani sa ich neľakaj, lebo sú domom vzdoru. ⁷Hovor im moje slová, už či poslúchnu, alebo odmietnu, lebo sú domom vzdoru. ⁸Ty však, človeče, počúvaj, čo ti hovorím: Nebuď vzdorovitý ako dom vzdoru! Otvor ústa a zjedz, čo ti dávam! ⁹A keď som sa pozrel, ajhľa, vystrela sa ku mne ruka a v nej bol knižný zvitok. ¹⁰Rozvinul ho predo mnou. Bol popísaný na prednej a zadnej strane a mal nadpis: Nárek, vzdych a beda.

¹Riekol mi: Človeče, zjedz všetko, čo vidíš! Zjedz tento zvitok a choď! Hovor domu Izraela! ²Nato som otvoril ústa a on mi dal zjesť ten zvitok ³a riekol mi: Človeče, nakŕm si telo a naplň si vnútro týmto zvitkom, ktorý ti dávam. Keď som ho zjedol, bol v mojich ústach sladký ako med.

Piesne: ES č. 525, 445

Zamyslenie nad Božím slovom:

Byť poslušnými voči Pánu nikdy nebolo, a ani dnes nie je ľahké. Veľká je však Božia odmena za našu poslušnosť. Medzi takýchto poslušných Bohu patrili i prorok Ezechiel. Vystupuje ako prorok v najotrasnejšom období židovských dejín. Ako jeruzalemský kňaz bol odvečený do Babylónie už pri prvej deportácii Judejcov v roku 597 pred Kristom a prežil tam pád Jeruzalema a zničenie chrámu v rokoch 587/6 pred Kristom. K svojmu prorockému poslaniu bol povolaný zvláštnym zjavením Božej slávy. Rozhodujúcim zostáva Božie slovo, ktoré sprevádza i videnie. Prorok počuje hlas Panovníka – Hospodina, pred ktorým je každý človek len ako tráva. Aj prorok je len ľudský syn, ktorý až na Boží pokyn a zásah Božieho Ducha môže zase povstať a je schopný počuť, čo mu chce Pán Boh vo videní zjaviť. Posiela ho k nevernému ľudu. Sám Hospodin povzbudzuje Ezechiela, aby sa nebál svojho neposlušného ľudu a ich rečí, hoci sú schopní mnohého zla. Niektorí napomenutie prijímú, iní odmietnu. Ide o to, aby ľud pochopil, že cez proroka prehovoril sám Hospodin, ktorého nemožno umlčať. On žije, vládne a súdi. Prorok nemá hľadiť na seba, ale vždy má plniť vôľu Hospodinovu. On chce, aby Jeho slovo úspešne vykonalo, na čo je posielané. A ešte jeden paradox je v Božom konaní: čím väčšia je neposlušnosť ľudu, tým väčšia má byť poslušnosť Ezechiela voči Hospodinovi. Svoju poslušnosť mal dokázať zjedením knižného zvitku, ktorý mu dal Hospodin. Takéto zjedenie znamenalo úplnú oddanosť, stotožnenie sa s tým, čo bolo vo zvitku napísané. Zvitok bol normálnou podobou starovekých kníh; popísaný bol zvyčajne len na jednej strane, ale prorok ho vidí popísaný na oboch stranách. Obsahom zvitku boli žalospevy, plač a bedákanie. Prorokovým poslaním je hlásať Boží trest a hnev. A predsa bol zvitok pre neho sladký ako med. Je to predobraz toho, že i napriek všetkému Hospodin vie o súžení svojich verných a nad kajúcimi sa zľutuje. Čo platilo v dobe starozmluvnej, to platí aj dnes. I my máme prijať Božiu vôľu,

stotožniť sa s ňou a žiť podľa nej. Potom aj v tých najťažších situáciách života precítime Božiu pomoc a blízkosť a prekonáme ich, lebo sme upevnení v Bohu. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Bože, ďakujeme Ti za všetko, čo nám v živote dávaš – za dni radosti, ale aj za rôzne skúšky v živote, v ktorých sa máme dokázať ako Tvoje deti, ktoré sa na Teba spoliehajú a očakávajú na Tvoju pomoc a zľutovanie. Ty máš právo trestať nás za našu neposlušnosť. Nikdy nás však neopustiš, ale posilňuješ a podopieraš nás svojou láskou a milosťou, dokonale prejavenu vo svojom Synovi, našom Pánovi a Spasiteľovi Ježišovi Kristovi. Prosíme Ťa, zostaň s nami aj naďalej a vychovávaj nás svojím slovom. Amen.

Mgr. Jaroslava Zaťková, námestná farárka v CZ ECAV Pribeta (DNS)